

1. Kaupunginvaltuusto

jäsen Kauko Niemi (3. 6. 419 §); vt Mattilan, joka oli anonut vapautusta ulkomaanmatkan takia, tilalle tuli varajäsen Turo Niemi ajaksi 9. 3. — 10. 4. (11. 3. 230§); ulkomaanmatkan takia ajaksi 16. 4. — 16. 5. vapautusta saaneen vt Mehdon tilalle tuli varajäsen Lohikivi (29. 4. 315 §); matkojen takia ajaksi 16. 6. — 16. 7. ja 27. 8. — 27. 9. vapautusta anoneen vt Meltin tilalle tuli varajäsen Tattari (3. 6. 421 §, 9. 9. 520 §); vt Mäkinen-Ollisen saatua sairauden takia vapautusta ajaksi 7. 12. 1959 — 7. 1. 1960 tuli hänen tilalleen varajäsen Turo Niemi (9. 12. 854 §); ulkomaanmatkan takia ajaksi 18. 8. — 20. 9. vapautusta saaneen vt Palmgrenin tilalle tuli varajäsen Bruun (9. 9. 519 §); vt Pettisen, joka matkaesteiden takia oli saanut vapautusta ajaksi 14. 3. — 13. 4., tilalle tuli varajäsen Orko (25. 3. 239 §); ulkomaanmatkojen takia ajaksi 18. 4. — 19. 5. ja 16. 10. — 15. 11. vapautusta saaneen vt Saarisen tilalle tulivat vastaavasti varajäsenet Salomaa ja Lohikivi (29. 4. 316 §, 21. 10. 680 §); vt Simosen saatua virkatehtäviensä ja ulkomaanmatkojen takia vapautusta ajaksi 3. 1. — 9. 4. tuli hänen sijalleen varajäsen Nurminen (14. 1. 3 §, 15. 4. 268 §); liikemattojen takia vapautusta saaneen vt Talvelan tilalle tuli ajaksi 28. 4. — 28. 5. ja 19. 9. — 18. 10. varajäsen Paavola ja ajaksi 9. 12. 1959 — 9. 1. 1960 varajäsen Ahva (29. 4. 317 §, 23. 9. 641 §, 9. 12. 853 §); vt Öhmanin tilalle, joka oli saanut vapautusta matkaesteiden takia ajaksi 12. 3. — 12. 4., tuli varajäsen Bruun (25. 3. 237 §).

Kaupunginvaltuusto kokoontui 20 kertaa; sen pöytäkirjojen pykäläluku oli 879.

Kaupunginvaltuuston kertomusvuonna käsittelemistä asioista mainittakoon seuraavat:

1. Yleistä kunnallishallintoa koskevat asiat

K a u p u n g i n v a l t u u s t o

Keskeneräiset aloitteet. Merkittiin tiedoksi, että v:n 1958 loppuun mennessä oli käsittelemättä 70 aloitetta, joita valtuutetut edellisinä vuosina olivat tehneet. Ao. selostuksessa mainittiin ne toimenpiteet, joihin aloitteiden johdosta oli ryhdytty (25. 2. 148 §).

Kaupunginvaltuuston työjärjestyksen muuttamiseksi olivat vt v. Frenckell ym. tehneet v. 1958 (ks. s. 4) aloitteen, jossa ehdotettiin, että kaupunginhallitus ryhtyisi toimenpiteisiin valtuuston työjärjestyksen muuttamiseksi siten, että asioita käsiteltäessä noudatettaisiin eduskunnassa usein sovellettua käytäntöä. Sen mukaan kaupunginvaltuustolla olisi mahdollisuus klo 24 jälkeen päättää tehdyn ehdotuksen perusteella, että äänestys käsiteltävänä olevassa asiassa siirrettäisiin seuraavaan kokoukseen, mutta että keskustelua kuitenkin voitaisiin jatkaa klo 24 jälkeen. Kaupunginlakimies oli aloitteen johdosta viitannut kaupunginvaltuuston työjärjestyksen 5 ja 13 §:ään ja kunnallislain 26 ja 59 §:ään sekä huomauttanut, että mikäli kaupunginvaltuusto haluaisi hyväksyä aloitteen, olisi kaupunginvaltuuston työjärjestyksen 13 §:n 1 mom. määräystä muutettava siten, että jos pöydällepanoehdotus hyväksyttäisiin, olisi puheenjohtajan keskeytettävä asiallinen käsittely, ellei pöydällepano tarkoittanut nimenomaan asian lopullista päättämistä. Samalla olisi työjärjestyksen 15 §:ään otettava määräys siitä, että jos asia oli pantu pöydälle

päätöksen tekemistä varten, olisi keskustelu julistettava päättyneeksi siinä kokouksessa, jossa päätös asian pöydällepanosta oli tehty. Kaupunginhallituksen käsityksen mukaan saattaisi aloitteessa ehdotetun muutoksen toteuttaminen johtaa käsiteltävien asioiden ratkaisun tarpeettomaan viivyttelyyn, lisäksi saattaisivat valtuutetut katsoa voivansa ilman pätevää syytä poistua kokouksesta. Kaupunginhallituksen mielestä oli myös kyseenalaista, voitaisiinko työjärjestyksen muuttamista edes kaupunginlakimiehen ehdottamalla tavalla pitää kunnallislain mukaisena. Sen 27 §:n sanamuodosta voitiin nim. tehdä sellainen johtopäätös, ettei puheenjohtaja voi tehdä äänestysesitystä, ennen kuin keskustelu on julistettu päättyneeksi ja toisaalta, ettei puheenjohtaja voi sallia keskustelua äänestyksen jälkeen, mikäli se ei johdu siitä, että esitys asian palauttamisesta tai pöydällepanosta on hylätty. Kaupunginhallitus ei puoltanut kaupunginvaltuuston työjärjestyksen muuttamista. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (9. 12. 850 §, v:n 1948 kunn. as. kok. n:o 146 ja 143).

Kunnallisten ilmoitusten julkaiseminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupunginvaltuuston kokouskutsut ja kaupungin muut kunnalliset ilmoitukset saatiin 1. 1. 1960 lukien julkaista Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet, Kansan Uutiset, Päivän Sanomat, Suomen Sosialidemokraatti, Svenska Demokraten ja Uusi Suomi nimisissä lehdissä (4. 11. 704 §).

Kaupunginhallitus ja välittömästi sen alaiset virastot

Kaupunginhallituksen jäseniksi kertomusvuodeksi valittiin vtt Backman, Harkia, Jokinen, Järvinen, Lehto, Loppi, Meltti, Tuurna ja Östenson (14. 1. 7 §).

Kaupunginhallituksen johtosäännön muuttaminen, ks. s. 49

Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli vahvistanut tonttijakojen muuttamista ja vahvistamista koskevan kaupunginhallituksen ohjesäännön 8 §:n täydentämisen (9. 9. 527 §).

Kaupunginkansliaan päätettiin 1. 5. lukien perustaa 12. palkkaluokkaan kuuluva puhelinvaihteenhoitajan virka. Ao. määrärahoista myönnettiin tarkoitusta varten 291 920 mk (29. 4. 325 §).

Kaupungin omistamien rakennusten tp. kunnossapitotarkastajan viran perustaminen, ks. s. 66.

Vielä päätettiin 14. palkkaluokkaan kuuluva vahtimestarin virka muuttaa 1. 4. lukien samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi autonkuljettaja-vahtimestarin viraksi (11. 2. 109 §).

Asiamiestoimisto. Laamanni Einar Cavoniukselle päätettiin pyynnöstä myöntää ero kaupunginlakimiehen virasta 16. 12. lukien (23. 9. 605 §).

Kaupunginlakimiehen virkaan valittiin sittemmin varat. Seppo Ojala (2. 12. 799 §).

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa apul. kaup. asiamies Kaarle Makkosen maksettavaksi kaupungille symbolisena korvauksena 1 000 mk siitä vahingosta, joka aiheutui Suomen Tehdas- ja Asuinrakennus Oy:n työntekijäin kaupungille siirrettyjen 1 044 948 mk:n suurusten palkkasaatavien valvomatta jättämisestä ko. yhtiön 25. 7. 1958 tapahtuneessa konkurssivalvonnassa,

vapauttaa ao. viranhaltijat vastaamasta niistä vahingoista, jotka mahdollisesti

aiheutuvat kaupungille rakennusviraston katurakennusosaston ja talorakennusosaston saatavien valvomatta jättämisestä samassa konkurssissa,

kehottaa yleisten töiden lautakuntaa harkitsemaan rakennusviraston katurakennusosaston osalta ja kaupunginhallituksen yleisjaostoa asiamiestoimiston osalta varoituksen antamista ao. viranhaltijoille sekä myöntää vastuuvapauden v:ltä 1958 katurakennusosastolle ja katsoa vastuuvapauden myönnettyksi asiamiestoimistolle kysymyksen apul. kaup. asiamies Makkosen korvausvelvollisuudesta tultua lainvoimaisella päätöksellä ratkaistuksi.

Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti kehottaa kaupunginhallitusta huolehtimaan siitä, että asiamiestoimiston henkilökunnan työnjako kiireellisesti tarkistetaan, suoritusten valvontaa tehostetaan ja henkilökunnan vuosilomat vastaisuudessa järjestetään siten, ettei kaupungille enää aiheuteta tappioita, joiden syynä olisi asiamiestoimiston töiden heikko järjestely (18. 11. 758 §, khn mtö n:o 25).

Järjestelytoimisto. Kaupungin aloitetoiminnan laajentamiseksi olivat vt Niemi ym. tehneet aloitteen, jossa olivat ehdottaneet tutkittavaksi, voitaisiinko aloitetoiminnan mukaista aloitteenteko-oikeutta laajentaa niin, että kaupungin luottamusmiesasemassa olevilla olisi samat oikeudet ja edut kuin kaupungin palveluksessa olevilla viranhaltijoilla ja työntekijöillä. Edelleen olivat aloitteentekijät ehdottaneet tutkimuksen suorittamista siitä, olisiko mahdollista laajentaa aloitetoimintaa niin, että myöskin veronmaksajat voisivat tehdä asiallisia aloitteita kaupungin menojen supistamiseksi. Mikäli tällainen ehdotus olisi toteutettavissa, olisi myös asiallista, että ehdotuksen tekijä saisi aloitteestaan saman korvauksen kuin kaupungin palveluksessa oleva henkilö. Aloitetoimikunta oli asiasta antamassaan lausunnossa ilmoittanut, että aloitetoiminnan käytäntöön ottamisen edellytyksiä kaupungin laitoksissa tutkimaan v. 1947 (ks. s. 124) asetettu komitea oli harkinnut aloitteenteko-oikeuden laajentamista ja tullut siihen tulokseen, että periaatteessa kaikilla kaupungin palveluksessa olevilla henkilöillä tulisi olla oikeus tehdä aloitteita. Virastojen ja laitosten ylimpään johtoon kuuluville viranhaltijoille ei kuitenkaan olisi myönnettävä aloitepalkkioita aloitteista, jotka koskivat heidän oman laitoksensa sisäistä toimintaa. Luottamustoimissa olevilla henkilöillä oli mahdollisuus muutenkin puuttua eri laitosten asioihin, joten aloitteenteko-oikeutta ei olisi syytä ulottaa heihin, eikä myöskään veronmaksajiin, koska he eivät kaupungin viranhaltijain tavoin tuntenee kaupungin sisäisiä asioita. Lisäksi lisäisi ehdotuksen toteuttaminen suuresti aloitteiden lukumäärää, jotka kaikki olisi perusteellisesti tutkittava, mikä puolestaan aiheuttaisi kaupungille lisäkustannuksia menetetyn työajan muodossa. Aloitetoimikunta ei ollut pitänyt aiheellisena aloitetoiminnan laajentamista ehdotetulla tavalla. Työtehoneuvottelukunta oli ilmoittanut parhaillaan tutkivansa aloitetoiminnan tarkoituksenmukaisuutta. Järjestelytoimisto oli yhtynyt em. lausuntoihin sekä ilmoittanut, että aloitetoiminnan ensimmäisen 10-vuotiskauden aikana, joka päättyi 1. 10., oli käsitelty yht. 1 748 aloitetta, joista 30 % oli johtanut palkkion saamiseen. Aloitteepalkkioita oli maksettu n. 3 mmk. Aloitteista oli n. 73 % ollut teknillishuontoisia. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (15. 4. 311 §, 7. 10. 673 §).

Hankintatoimisto. Erinäisiin hallintomenoihin kuuluvaa 50 mmk:n määrärahaa Puhelinmaksut päätettiin käyttää myös uusien puhelinvaihteiden hankkimiseen (11. 2. 132 §).

Käsiteltyään v. 1955 (ks. s. 4) kaupungin hankintojen uudelleen järjestämistä kaupunginvaltuusto oli antanut siitä päätöksensä, jonka jälkeen kaupunginhallitus oli samana vuonna (ks. s. 133) asettanut komitean laatimaan yhtenäisen ohjekokouksen hankintamenettelyn yksityiskohdista nimenomaan kaupallisessa, oikeudellisessa ja valvontamielessä. Komitealle oli sen työskentelyn aikana jätetty kaksi vt Hakulisen ym. tekemää aloitetta, joista toisessa oli kiinnitetty huomiota huolestuttavaan työttömyystilanteeseen ja ehdotettu, että kaupunki tilanteen parantamiseksi, paitsi järjestämällä itse työtilaisuuksia, tukisi myös muuta elinkeinoelämää ostamalla kotimaisia tuotteita. Toisessa aloitteessa oli kiinnitetty huomiota vanhusten, sairaiden ja aistivallisten sosiaaliseen huoltoon, joka myös asetti kaupungin ostotoiminnalle määrättyjä velvollisuuksia. Ostamalla esim. sokeain valmistamia tuotteita, vaikka ne olisivat tehdasteollisuuden tuotteita jonkin verran kalliimpiakin, kaupungin ei tarvitsisi tukea heitä taloudellisesti, vaan olisivat sokeat työtä saavia veronmaksajia kuten muutkin kansalaiset. Komitean saatua valmiiksi mietintönsä (khn mtö n:o 14) kaupunginhallitus oli hyväksynyt (ks. s. 149) mainitut, 105 §:ää käsittävät ohjeet kaupungin hankinnoissa noudatettaviksi. Hankintojen tehostamiseksi oli komitea mietinnössään mm. ehdottanut pysyvän hankintaneuvottelukunnan perustamista. Neuvottelukunnan tulisi mm. esittää kaupunginhallitukselle hankittavien tavaroiden keskittämistä ja hankintaohjeiden muuttamista koskevat kysymykset sekä ne asiat, joissa puheenjohtajan suosituksia ei ollut noudatettu. Kaupunginhallitus oli eräin poikkeuksin yhtynyt komitean ehdotukseen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa hankintatoimiston johtosäännön 2 §:n 4) kohdan ja 6 §:n 7) kohdan, jotka koskivat hankintaneuvottelukunnan toimistotöiden ja sihteerin tehtävien hoitamista; lisätä 6 §:ään 8) kohdan, joka koski käyttöä vailla olevien huonekalujen ja toimistokoneiden siirtämistä virastosta tai laitoksesta toiseen. Samalla muutettiin mainitun pykälän 8) ja 9) kohta vastaavasti kohdiksi 9) ja 10). Vielä kaupunginvaltuusto päätti lisätä johtosääntöön hankintaneuvottelukunnan perustamista koskevan uuden 12 §:n, jolloin entinen 12. pykälä muuttui pykäläksi 13. Lopuksi kaupunginvaltuusto päätti kumota v. 1930 tekemänsä päätöksen kotimaisen tuotannon suosimisesta kaupungin hankinnoissa sekä katsoa em. toimenpiteet riittäviksi alussa mainittujen aloitteiden johdosta (3. 6. 426 §, kunn. as. kok. n:o 67, 68).

Tilastotoimistoon päätettiin 1. 1. 1960 lukien perustaa 12. palkkaluokkaan ja IV kielitaitoluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka (9. 9. 536 §).

Puutavara- ja polttoainetoimistolle myönnettiin oikeus käyttää tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokkaan kuuluvista määrärahoistaan Autojen hankinta 5.434 mmk kuormausturkin hankkimista varten Heinolan sahalle (17. 6. 501 §).

Revisiolaitos

Tilintarkastajien kertomuksen käsittelyn aika. Sisäasiainministeriöltä päätettiin pyytää, että v:n 1958 hallinnosta annettu kertomus sekä sanotun vuoden tilinpäätöksen hyväksyminen ja vastuuvapauden myöntäminen saataisiin käsitellä viimeistään kertomusvuoden lokakuun aikana pidettävässä kaupunginvaltuuston kokouksessa. Sisäasiainministeriö oli 1. 6. ilmoittanut suostuneensa esitykseen (20. 5. 352 §, 17. 6. 456 §).

1. Kaupunginvaltuusto

Kaupungin v:n 1956 tilien ja hallinnon tarkastus. Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti myöntää vastuuvapauden tilivelvollisille v:n 1956 tileistä ja hallinnosta sikäli kuin oli kysymys ko. vuoden tilintarkastajien kertomuksessa selostetusta puutavara- ja polttoainetoimiston halkojen katoamisesta kaupungille aiheutuneesta tappiosta (25. 2. 152 §, khn mtö n:o 5).

Kaupungin v:n 1958 tilien ja hallinnon tarkastus. Valittuaan puheenjohtajakseen toim.joht. Matti Kalevan, varapuheenjohtajakseen ylikamr. Uuno Ahon ja sihteerikseen varat. Veikko Kanervan tutkivat vuositilintarkastajat, kuten ennenkin viiteen jaostoon jakautuneina, eri hallinnonhaaroja ja laitoksia sekä jättivät työnsä loppuun suoritettuaan kaupunginvaltuustolle 29. 5. päivätyn tilintarkastuskertomuksensa. Siinä tarkastajat ilmoittivat, että velkakirjoja, obligaatioita, osakkeita ym. arvopapereita ja vuokrasopimuksia koskevissa tarkastuksissa ei ilmennyt muistutuksen aihetta. Edelleen oli todettu, että kaupungin tulojen ja menojen suhde oli olennaisesti heikentynyt. Tilinpäätöksen mukaan olivat menot kohonneet 1 999 mmk tuloja suuremmiksi. Rahamenot kohosivat 4 090 mmk rahatuloja suuremmiksi. Kassavarat vähenivät vuoden loppuun mennessä 4 606 mmk:aan, oltuaan vuoden alussa 8 713 mmk. Maksuvalmiutensa turvaamiseksi kaupunki oli ollut pakotettu pyytämään valtiolta ennakkona osan tilittämättä olevista veroennakoista 6 %:n korkoa vastaan. Vaikeuksien aiheuttajiksi tilintarkastajat olivat mm. maininneet suuret työllisyysmenot, joita varten talousarvioon oli varattu 250 mmk, mutta joihin oli käytetty 2 779 mmk. Myös muilla tileillä oli tapahtunut huomattavia ylityksiä, jotka etupäässä olivat aiheutuneet edellisen vuoden devalvaatiosta. Edelleen tilintarkastajat olivat todenneet, ettei työllisyystöiden suunnittelu ollut ollut kyllin tehokasta, vaan oli työttömiä jouduttu sijoittamaan valtion työttömyystöihin, mikä oli kaupungille taloudellisesti epäedullista. V. 1958 toimintansa aloittaneesta yliopistollisesta keskussairaalarasta ei kaupunki ollut saanut käyttöönsä sille lain mukaan kuuluvia hoitopaikkoja, vaikka se oli joutunut suorittamaan ennakkomaksuja varatun paikkamäärän mukaisesti. Kaupunki oli siten joutunut antamaan n. 37 mmk:n korottoman lainan valtiolle. Tällaisen tilanteen välttämiseksi olisi vastaisuudessa ajoissa ryhdyttävä asian vaatimiin toimenpiteisiin. Nuorisotyölautakunnan eräiden vuokrahuoneiden päiväkäytössä oli myös ollut muistutuksen aihetta. Samaten olivat tilintarkastajat kiinnittäneet huomiota eri virastojen ja laitosten väliseen yhteistyöhön ja kaupungin omien laitosten tuotteiden ja palvelusten käytön lisäämiseen. Koska parhaillaan suunniteltiin eräiden kaupungin omistamien kiinteistöjen muuttamista öljyllä lämmitettäväksi, olisi ensin tarkasti harkittava tällaisen toimenpiteen kannattavuus ottaen huomioon kaasulaitoksen koksien myynnissä esiintyvät ongelmat. Tili- ja vastuuvapauden myöntäminen asuntotuotantokomitealle olisi myös v:n 1958 osalta jätettävä avoimeksi, koska eräitä urakkasopimuksia koskevat tutkimukset eivät vielä olleet päättyneet, eikä myös ollut saatu selville Siilitien varrelle rakennettujen kaupungin vuokratalojen kustannuksia eikä vuositakuukorjausten mahdollisesti aiheuttamia tappioita. Kaupungin töitä ulkopuolisilla urakoitsijoilla teetettäessä olisi heidän taloudellinen suorituskykynsä ennen työn antamista huolellisesti tutkittava. Asutuslautakunnan myöntämien rakennuslainojen käyttöä koskevassa asiassa olivat tilintarkastajat jääneet odottamaan tutkimusten tuloksia. Liikennelaitoksen tilinpäätöstä tarkastaessaan olivat tilintarkastajat tulleet siihen tulokseen, että taksojen korotus olisi väistämätön, mikäli katsotaan,

että pääomakustannukset on katettava liikennelaitoksen tuotoilla. Esikaupunkiliikenteen suunnittelukomitea ei ollut vielä jättänyt v:n 1958 aikana valmistuvaksi ilmoittamaansa osamietintöä suunnittelutyönsä tuloksista. Suunnittelutyön kustannukset olivat siihen mennessä nousseet n. 106 mmk:aan. Teurastamon eräisiin uusimistöihin määrärahoja anottaessa oli annettu puutteellisia tietoja ja suunnitelmia muutettu ilman ao. lupaa, mihin tilintarkastajat olivat myös kiinnittäneet huomiota. Hanasaaren voimalaitoksen hankinta- ja rakennuskustannusten selvityksen sekä Salmisaaren turbogeneraattoria koskevan asian vielä ollessa selvittelyvaiheessa ei tilintarkastajien mielestä sähkölaitokselle ollut myönnettävä tili- ja vastuuvapautta. Koska hiilien hankinta oli siirtynyt kaasulaitokselle ja polttopuun jakelu oli pienentynyt olisi syytä harkita puutavara- ja polttoainetoimiston päätoimiston siirtämistä Heinolan sahan yhteyteen. Edelleen olivat tilintarkastajat huomauttaneet siitä, että palkkalautakunnalta ei ollut pyydetty lausuntoa eikä valtuuston päätettäväksi ollut annettu esikaupunkiliikenteen suunnittelukomitean ja asuntotuotantokomitean toimistossa työskentelevien henkilöiden eikä työllisyyspäällikön palkkausta. Kun tällaiset palkat ja palkkiot saattoivat kohota huomattavasti kaupungin yleisen palkka-asteikon yläpuolelle, olivat ne omiaan vaikeuttamaan palkka-asiajn yhtenäistä hoitoa. Jotta lukuisat rikkomukset saataisiin vähenemään, olisi virkasäännön määräyksiä tiukennettava ja esimiesten taholta tapahtuvaa valvontaa tiukennettava.

Saatuaan ao. laitosten selvitykset esitettyjen huomautusten johdosta kaupunginvaltuusto päätti

vahvistaa kaupungin v:n 1958 tilinpäätöksen ja myöntää vastuuvapauden kaupunginhallitukselle ja muille tilivelvollisille lukuun ottamatta asuntotuotantokomitean, asiamiestoimiston ja rakennusviraston katurakennusosaston sekä sähkölaitoksen osalta edelleen avoimeksi todettuja kysymyksiä,

kehottaa ao. hallintoelimiä kiinnittämään huomiota tilintarkastajien ja kaupunginreviisorin kertomuksissa esitettyihin ehdotuksiin ja huomautuksiin sekä

kehottaa vuositilintarkastajia harkitsemaan keinoja kaupungin revisiotoiminnan tehostamiseksi siten, että kaupunginvaltuusto saisi kunakin vuonna entistä täsmällisemmän selvityksen kaupungin taloudenpidossa vuositilintarkastuksen yhteydessä havaituista oleellisista puutteista (21. 10. 684 §, khn mtö n:o 12 ja 21).

Vuositilintarkastajat. Kaupunginhallinnon ja tilien tarkastajiksi kertomusvuodeksi valittiin kamr. Uno Aho, pankinjoht. Aarre Alava, maalari Karl Andersson, kauppat. kand. Stig Colliander, toim. joht. Matti Kaleva, varat. Veikko Kanerva, toimitsija Mauri Munter, pankinjoht. Ontrei Paavilainen, prof. Henrik Schybergson, apul.joht. Tarmo Sivula, toimitsija Lauri Suoranta ja joht. Tyko Vanhalasekä varalle rva Mirjam Aalto, ekon. Olli Alho, kamr. Rauha Hasselblatt, varat. Lars Homén, revisori Toivo Huttunen, taloudenhoit. Juhana Hämäläinen, joht. Yrjö Ihari, os. hoit. Jorma Koski, työnjoht. Erkki Kuusisto, kontt. pääll. Eino Leino, varat. Harry Olsson ja kirjanpit. Maria Sinisalo. Puheenjohtajaksi valittiin toim.joht. Matti Kaleva, varapuheenjohtajaksi ylikamr. Uno Aho ja sihteeriksi varat. Veikko Kanerva (14. 1. 8 §, 25. 2. 145 §).

Kiinteän omaisuuden tarkastajien kertomus. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei kaupungin kiinteän omaisuuden tarkastajien kertomus v:lta 1958 antanut aihetta enempään toimenpiteisiin. Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti, todettuaan kaupun-

ginhallituksen antaneen eri hallintoelimille sekä virastoille ja laitoksille uudet ohjeet kattojen rakentamisesta katsoa, että näitä ohjeita olisi täydennettävä korostamalla em. elimille, laitoksille ja virastoille, että taloudellisista syistä olisi tasakattojen rakentamista kaupungin omassa rakennustoiminnassa edelleen yleensä vältettävä, ja olisi tästä periaatteesta sallittava poiketa vain, milloin se rakennusteknillisistä syistä osoittautuisi välttämättömäksi (21. 10. 683 §, khn mtö n:o 22).

Irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön 3 §:n 1. kappaleen 1. 1. 1960 lukien (kunn. as. kok. n:o 105). Muutos koski vuositilintarkastajien, irtaimen omaisuuden tarkastajien ja kiinteän omaisuuden tarkastajien sekä heidän varamiestensä valitsemista. Samalla kaupunginvaltuusto päätti, ettei kaupungin irtaimen omaisuuden tarkastajain kertomus v:lta 1958 antanut aihetta enempään toimenpiteisiin (21. 10. 682 §, khn mtö n:o 19).

Verotusviranomaiset

Verovirastoa koskevan kaupungin ja valtion välisen sopimuksen raukeaminen. Kaupunginvaltuusto oli v. 1955 (ks. s. 9) oikeuttanut kaupunginhallituksen tekemään valtiovarainministeriön kanssa sopimuksen verovirastoa koskevien tehtävien ja kustannusten jaosta. Tehty sopimus oli päättynyt v. 1957 (ks. s. 7), jonka vuoksi kaupunginhallitus oli oikeutettu tekemään ko. ministeriön kanssa uuden sopimuksen, joka oli toistaiseksi jatkunut vuoden kerrallaan. V:n 1960 alusta voimaan tulleen verotuslain johdosta verovirastosta oli tullut valtion virasto, jonka kustannukset jaettiin valtion, kaupungin, Kansaneläkelaitoksen ja evankelis-luterilaisten seurakuntien kesken. Tämän vuoksi oli em. sopimus rauennut. Merkittiin tiedoksi (7. 10. 649 §).

Ylimääräisen eläkkeen suorittaminen kaupungin palveluksesta valtion palvelukseen siirtyvälle veroviraston henkilökunnalle. Kaupunginvaltuusto päätti:

1) Sellaiselle verovirastossa palvelevalle tai rahatoimistossa veronkantoon liittyviä tehtäviä suorittavalle kaupungin viranhaltijalle, jolla on vähintään 10 eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta ja joka v:n 1960 loppuun mennessä otetaan ja siirtyy veroviraston valtion peruspalkkaisen viran tai toimen taikka ylimääräisen toimen haltijaksi tai tilapäiseksi toimihenkilöksi ja jolle suoritettava palkkaus siirtymisen tapahtuessa on vähintään 500 mk alempi hänen kaupungin virastaan nauttimaansa palkkausta, myönnetään sen suuruinen ylimääräinen eläke, joka vastaa palkkausten erotusta, kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että asianomainen ei nauti kaupungilta muuta eläkettä.

2) Mikäli edellä tarkoitettun valtion viran tai toimen haltijan tai tilapäisen toimihenkilön palkkaus myöhemmin nousee tai laskee, tarkistetaan ylimääräisen eläkkeen suuruus vastaavasti. Kaupungin palkkoihin suoritettut tarkistukset ja korotukset eivät valtion palvelukseen siirtymisen jälkeen enää vaikuta ko. ylimääräiseen eläkkeeseen. Sitä vastoin viranhaltijalle valtion palveluksessa maksettavat uudet ikälisät samoin kuin valtion palkkauksessa mahdollisesti suoritettavat tarkistukset tms. pienentävät tai suurentavat ylimääräistä eläkettä vastaavasti.

3) Milloin ylimääräisen eläkkeen saaja siirtyy myöhemmin verovirastossa korkeammin palkatuksi viran tai toimen haltijaksi taikka tilapäiseksi toimihenkilöksi,

pienenee ylimääräinen eläke palkkauksen nousua vastaavalla määrällä tai häviää kokonaan.

4) Oikeus ylimääräisen eläkkeen saamiseen lakkaa virkasuhteen verovirastoon päättyessä, paitsi milloin siihen on syynä siirtyminen valtion varsinaiselle tai ylimääräiselle eläkkeelle, ylimääräisen toimen haltijan tai tilapäisen toimihenkilön valtion puolelta muusta kuin hänen omasta syystä tapahtunut irtisanominen, ylimääräisen toimen lakkauttaminen tai ylimääräisen toimen taikka tilapäisen toimihenkilön palvelussuhteen lakkaaminen tarkoitusta varten varatun määrärahan lopettamisen takia.

Siinä tapauksessa, että veroviraston ylimääräisen toimen haltijaksi tai tilapäiseksi toimihenkilöksi v:n 1960 loppuun mennessä siirtyneen kaupungin viranhaltijan toimi tai palvelussuhde valtiolla lakkaa em. syistä hänen saamatta valtiolta varsinaista tai ylimääräistä eläkettä, on hänellä oikeus kaupungin eläkesääntöön perustuvaan eläkkeeseen niiden kaupungin eläkesäännön määräysten mukaan, joita häneen nähden olisi ollut sovellettava hänen erotessaan kaupungin palveluksesta. Tällöin hänen oikeutensa kaupungin maksamaan ylimääräiseen eläkkeeseen lakkaa.

5) Muutoin noudatetaan ylimääräisiä eläkkeitä myönnettäessä soveltuvin osin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön varsinaisia eläkkeitä koskevia määräyksiä, kuitenkin siten, että viranhaltija saa ylimääräistä eläkettä varten lukea hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on palvellut Helsingin kaupungin verovirastossa valtion palkkaamana, niin kuin hän olisi ollut vastaavan ajan kaupungin palveluksessa.

6) Edellä tarkoitettuja ylimääräisiä eläkkeitä koskevat asiat käsittelee ja ratkaisee yksityistapauksissa palkkalautakunta veroviraston esityksestä. Rahatoimisto suorittaa kuitenkin 2) ja 3) kohdissa samoin kuin 4) kohdassakin tarkoitettut tarkistukset (7. 10. 661 §).

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti, 1) että verojohtaja Erkki Sirviölle suoritetaan ylimääräisenä eläkkeenä 1. 1. 1960 alkaen hänen verojohtajan tehtävistä kaupungilta ja valtiolta saamansa yhteensä 206 940 mk:n palkkatulojen sekä verojohtajalle valtion kulloinkin maksaman loppupalkan välinen erotus, päätöksen-tekohetkellä 46 160 mk kuukaudessa, 2) sillä ehdolla että sanotusta eläkkeestä vähennettäisiin se määrä, minkä verojoht. Sirviö mahdollisesti kulloinkin saisi valtiolta perintöverolautakunnan puheenjohtajan tehtävistä tai muista vastaavalaatuisista tehtävistä suoritettavana erityispalkkiona, 3) että ylimääräinen eläke suoritetaan sillä edellytyksellä, ettei asianomainen nauti kaupungilta muuta eläkettä tai palkkaa sekä 4) että ylimääräinen eläke saadaan korottaa samassa suhteessa kuin kaupungin varsinaisia eläkkeitä kulloinkin korotetaan (2. 12. 798 §).

Viranhaltijain ja työntekijäin palkka-, eläke- yms. kysymykset

Eräiden virkojen siirtäminen ylempiin palkkaluokkiin ja eräiden virkanimikkeiden muuttaminen. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti

1) siirtää khn mietinnön n:o 10 liitteen n:o 3 sarakkeessa 3 mainitut vakinaiset virat 1. 5. alkaen uusiin palkkaluokkiin saman liitteen sarakkeen 5 mukaisesti sekä

1. Kaupunginvaltuusto

2) muuttaa liitteessä n:o 4 mainittujen vakinaisten virkojen nimikkeet palkkalautakunnan ehdotuksen mukaisesti ja siirtää eräät vakinaiset virat 1. 5. lukien uusiin palkkaluokkiin samoin palkkalautakunnan esityksen mukaisesti. Maistraatin kunnallisneuvosmiehen ja kaupunginviskaalinvirkojen palkkojen korottamista koskeva asia alistettiin oikeusministeriön hyväksyttäväksi (29. 4. 336 §).

3 %:n korotuksen suorittaminen viranhaltijain ja työntekijäin palkkoihin ja kaupungin myöntämiin eläkkeisiin sekä työntekijöitä koskevien palkkasopimusten vahvistaminen. Kaupunginvaltuusto päätti:

1) Viranhaltijain, työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien sekä niiden muiden työntekijäin, jotka eivät kuulu työehtosopimusten alaisuuteen, palkat samoin kuin sääntömääräiset ja ylimääräiset eläkkeet sekä leski- ja orpoeläkekassan peruseläkkeille suoritettavat, kaupungin maksamat lisäeläkkeet suoritetaan 1. 1. alkaen aikaisemman 4 %:n asemesta 7 %:lla korotettuina. Tämä korotus ei kuitenkaan koske niitä kaupungin viranhaltijoita, joiden palkkaus määräytyy valtion viranhaltijain palkkausta koskevien säännösten mukaan, ellei vahvistetun ohjesäännön määräys tai kaupunginvaltuuston aikaisemmin tekemä päätös sitä edellytä.

Ennen em. korotuksen suorittamista on kaupunginvaltuuston 24. 9. 1958 päättämä 1 200 mk:n ja 2.5 %:n korotus liitettävä peruspalkkoihin ja näin muodostuneista peruspalkoista laskettava ikälisät siten, että kaikissa palkkaluokissa ensimmäinen ikälisä tulee olemaan 6 %, toinen ja kolmas kumpikin 7 % ja neljäs ikälisä 8 % peruspalkasta.

2) Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosaston välinen työehtosopimus vahvistetaan muuten entisen sisältöisenä, paitsi että sopimuksen 6 §:n 1 momentti ja 11 § muutetaan seuraavasti:

6 §:n 1 momentti: (tarkistettut palkat) Täysin työkykyisten 18 vuotta täyttäneiden maataloustyöntekijäin ohjetuntipalkat ovat eri palkkaryhmissä seuraavat:

Miehet		Naiset	
1. Palkkaryhmä	126 mk	1. Palkkaryhmä	107 mk
2. Palkkaryhmä	135 »	2. Palkkaryhmä	112 »
3. Palkkaryhmä	142 »	3. Palkkaryhmä	117 »
4. Palkkaryhmä	153 »	4. Palkkaryhmä	122 »

Momenttiin liittyvä pöytäkirjamerkintä poistetaan.

11 § (uusi sanamuoto):

»Jos elinkustannusindeksi saavuttaa vuoden 1959 aikana pisteluvun 142, on sopijapuolilla oikeus esittää vastapuolelle neuvotteluja palkkojen tarkistuksesta».

Tarkistettut palkat maksetaan 1. 1. alkavan tilikauden alusta lukien.

3) Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön välillä solmittu palkkasopimus sekä siihen liittyvä allekirjoituspöytäkirja hyväksytään kaupunginhallituksen mietinnön n:o 8 liitteiden 4 ja 5 mukaisina (25. 3. 258 §).

Viranhaltijain palkkauksen indeksisidonnaisuuden lakkaaminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että v. 1958 (ks. s. 9) tehdyssä, viranhaltijain palkkauksen sitomista elinkustannusindeksiin koskevassa päätöksessä tarkoitettut palkat, palkkiot ja eläkkeet suoritetaan, viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen indeksisidonnaisuuden päätyttyä v:n 1958 lopussa, 1. 1. 1959 alkaen entisen suuruisina (14. 1. 55 §).

Luontoisetusäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa viranhaltijain luontoisetusäännön 20 §:n 1. 10. lukien (kunn. as. kok. n:o 96). Pykälä koski eräiden viranhaltijain oikeutta nauttia korvauksetta kouluissa ym. laitoksissa oppilaille ja hoidokeille tarjottavaa ruokaa (9. 9. 573 §).

Työehtosopimuksen tekeminen kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön välillä. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön välillä tehtäväksi uuden työehtosopimuksen (15. 4. 297 §, khn mtö n:o 9).

Työsopimussuhteessa olevien työntekijäin lomasäännön muuttamisesta olivat vt Saastamoinen ym. tehneet v. 1958 (ks. s. 10) aloitteen ja ehdottaneet siinä, että kaupunginhallituksen tulisi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin työsuhteissa olevien työntekijäin lomasäännön muuttamiseksi sellaiseksi, että vuosilomaedut niin viranhaltijoilla kuin työsuhteissa olevilla työntekijöillä olisivat samantaiset. Palkkalautakunta oli ilmoittanut aloitteen käsittelyn viivästyneen työehtosopimusneuvottelujen takia ja ettei niissä ollut sovittu tehtäväksi mitään muutoksia työntekijäin vuosilomaetuihin, jotka jo nyt olivat huomattavasti yleisen vuosilomalan sisältämiä etuja paremmat. Komiteanmietinnössä, joka koski yleisen vuosilomalan muuttamista, oli esitetty vuosilomaetujen lisäämistä entisestään siten, että kultakin kuukaudelta myönnettävä loma olisi 1 ½ työpäivää niillekin työntekijöille, jotka olivat olleet työssä alle 5 v. Mikäli yleistä vuosilomalakia muutettaisiin esitetyllä tavalla, olisi kaupungin työntekijäin lomaoikeus vieläkin huomattavasti suurempi kuin yleisen lainsäädännön mukainen lomaoikeus, joten palkkalautakunnan mielestä aloitteen ei tullut antaa aiheutta toimenpiteisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi lautakunnan lausunnon riittäväksi selvitykseksi (20. 5. 405 §).

Sairauslomamääräysten uudistaminen sekä ilmaisen lääkärinhoidon ja terveys-sisaravun järjestäminen kaupungin viranhaltijoille. V. 1947 (ks. s. 6) oli vt Virkkunen tehnyt aloitteen sairauslomamääräysten muuttamiseksi siten, että täyttä palkkaa maksettaisiin työntekijöille ja viranhaltijoille sairaustapauksissa ainoastaan kolmelta päivältä ja sen jälkeen enintään 2/3 palkasta, minkä ohessa kaupunki voisi ryhtyä kustantamaan sairaanhoitoa sairauden alkamisesta lukien. Edelleen olivat vt Hiitonen ym. tehneet v. 1950 (ks. s. 8) aloitteen ilmaisen lääkärinhoidon ja terveyssisaravun järjestämiseksi viranhaltijoille. Myöskin Helsingin Kunnallisvirkamiesyhdistys oli v. 1947 tehnyt esityksen kunnallisen poliklinikan perustamisesta kaupungin palveluksessa olevia varten. Esityksen johdosta oli kaupunginhallitus samana vuonna (ks. s. 125) asettanut komitean selvittämään sanottua asiaa. Alussa mainitut aloitteet oli myös annettu komitean selvittäväksi. Komitean mietintö oli valmistunut v. 1951 ja käsiteltiin sitä useamman kerran kaupunginhallituksessa, joka v. 1955 (ks. s. 135) päätti asettaa ns. lääkintähuoltokomitean laatimaan asiasta esitystä kaupunginvaltuustolle. Komitea oli sittemmin esittänyt, että lääkintähuollon järjestäminen jätettäisiin siksi, kunnes koko maata käsittävä yleinen sairausvakuutusasia olisi järjestetty, jonka jälkeen kaupungin lääkintähuolto olisi suunniteltava sellaiseksi, ettei se tärkeissä kohdissa suuresti poikkeaisi valtion ja yksityisten järjestämästä lääkintähuollosta. Komitea ei puoltanut alue-lääkärinvirkkojen uudelleen järjestelyä, mutta oli ehdottanut yhden tai useamman aluepoliklinikan perustamista kokeilutarkoituksessa hoitamaan alueelääkärille kuuluvia tehtäviä komitean ehdottamalla tavalla. Kaupunginvaltuusto oli v. 1958

(ks. s. 61) päättänyt perustaa kokeiluluontoisen aluepoliklinikan. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut, että aluelääkärien virkojen järjestely oli v. 1958 (ks. s. 31) hoidettu ns. virkalääkärien palkkauksen järjestelyn yhteydessä. Komitea, jonka valtioneuvosto oli v. 1955 asettanut laatimaan ehdotusta sairausvakuutuslaiksi, oli 28. 5. jättänyt valtioneuvostolle mietintönsä. Mikäli komitean ehdotukset aikanaan hyväksyttäisiin, tekisi se kaupungin palkannauttijain erillisen lääkintähuollon tarpeettomaksi, joten asia olisi otettava uudelleen käsiteltäväksi vasta sen jälkeen, kun valtion sairausvakuutuskomitean ehdotuksista olisi tehty päätös. Vielä kaupunginhallitus oli ehdottanut em. aloitteiden poistamista ratkaisemattomien asiain luettelosta. Kaupunginvaltuusto katsoi kaupunginhallituksen selostuksen riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (4. 11. 741 §).

Sairausavustuksen suorittaminen työttömyystöissä oleville. Kaupunginvaltuusto päätti, että työttömyyskortistosta kaupungin järjestämiin työttömyystöihin ja nimenomaan työttömiä varten järjestettyihin muihin töihin sijoitetuille työntekijöille suoritetaan 15. 4. lukien sairausavustusta 13. 8. 1958 allekirjoitetun rakennusalan työehtosopimuksen 4 §:ssä olevien määräysten mukaisesti (15. 4. 298 §).

Vt Vanhanen ym. olivat v. 1958 (ks. s. 10) tehneet samaa asiaa koskevan aloitteen, jonka johdosta palkkalautakunta oli viitannut edellä selostettuun päätökseen, joten asia ei enää antanut aihetta toimenpiteisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi ko. lausunnon riittäväksi selvitykseksi (20. 5. 404 §).

Palkkiosäännön muuttaminen. Vt Laine ym. olivat v. 1958 (ks. s. 10) tekemässään aloitteessa huomauttaneet eri komiteain kaupungille aiheuttamista kustannuksista sekä esittäneet, että kaupunginhallituksen tehtäväksi annettaisiin kiireellisesti laatia ehdotus palkkiosäännön muuttamiseksi siten, että kaupungin palveluksessa oleville viranhaltijoille ei maksettaisi kokouspalkkiota virka-aikana pidetyistä komiteoiden ja lautakuntien kokouksista. Kaupunginhallitus oli aloitteen johdosta maininnut, että kaupunginvaltuusto oli v. 1951 (kunn. as. kok. s. 138) uudistaessaan virkasäännön hyväksynyt sen 30 §:n sellaisessa muodossa, että viranhaltijoille suoritetaan palkkio osallistumisesta myös virka-aikana pidettyyn kokoukseen. Asiaa valmistellut virkasääntökomitea oli aikanaan puoltanut ko. pykälän hyväksymistä mainitussa muodossa, sillä aikaisemmin oli vastuunalaisen viranhaltijan palkkaan sisältynyt korvaus kaikista virkaan liittyvistä tehtävistä, mutta palkkatason alennuttua oli tilanne kuitenkin muuttunut niin, että kokouspalkkion myöntämistä viranhaltijoille oli nyt katsottava kohtuulliseksi, varsinkin kun virka-aikana pidetty kokous merkitsi johtavassa asemassa olevalle viranhaltijalle myös palkatonta ylitöitä. Kysymystä oli edelleen käsitelty v. 1953 (ks. s. 8) vtt Öhmanin ja Mannisen asiaa koskevien aloitteiden johdosta, jolloin kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä mainitun pykälän sanamuodon siten, että viranhaltijalle maksettaisiin kokouspalkkio, jos kokous pidetään muuna kuin varsinaisena virka-aikana. Tästä päätöksestä oli mm. Helsingin kaupungin virkamiesyhdistys valittanut Uudenmaan lääninhallitukselle, joka oli kumonnut kaupunginvaltuuston päätöksen, minkä jälkeen tämä v. 1954 (ks. s. 10) päätti, että asia sai jäädä ennalleen, ts. että kokouspalkkiot edelleen maksettaisiin viranhaltijoille myös virka-aikana pidetyistä kokouksista. Kaupunginhallitus kiinnitti myös huomiota vastaaviin määräyksiin valtion hallinnossa. Valtioneuvoston komiteoista v. 1958 antaman päätöksen mukaan ei kokouksia ilman pakottavaa syytä saanut pitää virka-aikana. Jos niihin kuitenkin oli käy-

tetty virka-aikaa, maksettiin palkkiosta vain puolet, ellei kokous ollut alkanut vähintään $\frac{1}{2}$ t ennen virka-aikaa tai jatkunut vähintään $\frac{1}{2}$ t sen jälkeen. Ottaen huomioon epäkohdat ja vaikeudet, jotka sekä virkasäännön että palkkiosäännön muuttamiseen liittyvät muutoksista ehkä koituvaan hyötyyn verrattuna, kaupunginhallitus oli asiaa harkittuaan päätenyt siihen, että toistaiseksi olisi jatkettava entistä käytäntöä. Vähemmistön mielestä olisi ollut ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, että viranhaltijoille ei maksettaisi kokouspalkkiota virka-aikana pidetyistä kokouksista. Jäsen Loppi oli eriävänä mielipiteenään esittänyt, että viranhaltijain kokouspalkkiot olisi maksettava valtion järjestelmän mukaisesti. Kaupunginvaltuusto kehotti kaupunginhallitusta asettamaan toimikunnan, jonka tulisi tehdä esitys kaupungin johtavien ja vastuunalaisissa asemissa olevien virkamiesten palkkaeduista ja velvollisuuksista siltä pohjalta, että kokouspalkkioita ei maksettaisi (25. 2. 150 §).

Myönnetyt ylimääräiset eläkkeet. Seuraaville viranhaltijoille myönnettiin ylimääräinen eläke: lastenneuvolan ent. siivoojalle Lydia Bäckille 3 250 mk 1. 12. 1958 alkaen (29. 4. 338 §); ent. kotisairaanhoid. Helmi Hacklinille hänen palkkansa ja palvelusaikansa perusteella laskettava eläke 1. 4. lukien (17. 6. 499 §); ent. lastenhoit. Toini Koskiselälle hänen palkkansa ja palvelusaikansa perusteella laskettava eläke 1. 12. 1958 lukien (9. 9. 582 §); rakennusviraston ent. yövart. Juhana Ronkaselle 6 930 mk 10. 9. lukien (4. 11. 732 §); Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ent. keittäjä-siivoojalle Margit Södermannille 18 100 mk 1. 9. lukien (23. 9. 632 §); kiinteistöviraston maatalousosaston maatyöntekijälle Teodor Virtaselle 6 470 mk 1. 2. lukien (29. 4. 338 §).

Leskieläkkeitä myönnettiin seuraaville henkilöille:

Eläkkeensaajan miesvainaja			Eläkkeen saaja	Ajankohta, josta alkaen eläke maksetaan	Eläkemäärä kuukautta kohden, mk
Virasto tai laitos, jossa viimeksi toiminut	Nimi	Virka tai toimi			
Rakennusvirasto	Lindberg, Wilhelm (18. 11. 776 §)	insinööri	leski	1.10.1959	13 250
Rakennusvirasto	Mallén, Reinhold (17. 6. 499 §)	koneins.	leski	1. 3.1959	15 980
Satamalaitos	Sommardahl, Erik (16. 12. 872 §)	sillanvart.	leski	1.12.1959	6 930

Evätyt eläkeanomukset. Kaupunginvaltuusto ei katsonut olevan syytä myöntyä niihin ylimääräisen eläkkeen saantia koskeviin anomuksiin, joita olivat tehneet rahastaja Ingrid Ehn (29. 4. 338 §); vahtimest. Frans Fredriksson (18. 11. 776 §); rahastaja Irene Julkunen (20. 5. 396 §); talonmies Kustaa Kallio (17. 6. 499 §); toim. apul. Brita Koskio (9. 9. 582 §); ilmapuristajankäyttäjän Viljo Smalinin leski (25. 2. 178 §); apumies Väinö Suikkanen (25. 2. 178 §); dipl. ins. Väinö Tamminen (9. 9. 582 §); lääket. lis. Thorolf Weber (29. 4. 338 §); sairaala-apul. Fanny Vikman (4. 11. 732 §). Vielä kaupunginvaltuusto päätti hylätä koululainen Soile Nyholmin eläkeanomuksen ja samalla kehottaa huoltolautakuntaa harkitsemaan voitaisiinko hakijan isoäitiin kohdistuvia huoltotoimenpiteitä tehostaa ja voisiko kaupunki luopua vaatimasta hakijalta hänen äitinsä hoitomaksua, joka on 38 750 mk (3. 6. 445 §, ks. s. 47).

M u u t a s i a t

Toimituskirjoista perittävät lunastukset sekä asiakirjojen lähettämisestä kannettavat maksut. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupungin viranomaisten toimituskirjoista perittävistä lunastuksista ja asiakirjain lähettämisestä kannettavasta maksusta tekemäänsä päätöstä muuttamalla sen 1., 2., 7. ja 9. kappaleet. Ko. päätöstä pöytäkirjanotteiden, asiakirjajäljennösten ym. todistusten korotetuista lunastusmaksuista oli sovellettava 1. 10. lukien (9. 9. 535 §, kunn. as. kok. n:o 97, v:n 1956 kert. I osan s. 12).

Kaupungin hallinnossa toimivista komiteoista laadittavan luettelon esittämiseksi vuosittain kaupunginvaltuustolle olivat vt Procopé ym. tehneet v. 1958 (ks. s. 13) aloitteen, jossa ehdotettiin, että kaupunginhallituksen tehtäväksi annettaisiin säännöllisesti joka vuoden alussa jättää kaupunginvaltuustolle luettelo kaupungin hallinnossa toimivista komiteoista, neuvottelukunnista, toimikunnista, valiokunnista ja jaostoista. Luettelon jättämisen yhteydessä olisi tarkkaan harkittava, mitkä komiteat ja niihin verrattavat elimet voitaisiin tarpeettomina lakkauttaa. Kaupunginhallitus oli huomauttanut, että kaupunginkansliassa jo aikaisemmin oli pidetty luetteloa kaikista kaupunginhallituksen asettamista komiteoista, ja sen jälkeen kun niiden valvonta oli nimenomaan annettu kaupunginjohtajan tehtäväksi, oli luetteloa täydennetty lisäämällä siihen paitsi kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen asettamat komiteat ja jaostot. V. 1938 tehdyn päätöksen mukaan kaupungin hallintoelinten oli alistettava komiteain asettamista koskevat päätöksensä kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi, joten ne eivät saaneet aloittaa toimintaansa ilman kaupunginhallituksen antamaa suostumusta. Kaupunginkanslian luettelosta puuttuivat siis ainoastaan hallintoelinten keskuudestaan asettamat, enintään kolme kertaa kokoontuvat jaostot. Mainitun luettelon mukaan toimi v:n 1958 lopussa 74 komiteaa, joista 24 huolehti ns. pysyväisluontoisista tehtävistä ja 9 rakennustoimikuntaa. Edelleen kaupunginhallitus oli ilmoittanut antavansa kaikille komiteoille ja muille apuelimille niiden työskentelyä koskevat ohjeet ja samalla velvoittavansa ne vuosittain tammikuun kuluessa, mikäli ne vielä olivat toiminnassa, antamaan kaupunginhallitukselle lyhyen selostuksen toiminnastaan edellisen vuoden aikana. Ilmoituksessa on selostettava komitean nimi, asettamispäivä, sen tehtävä, puheenjohtaja, jäsenet, sihteeri, kokousten lukumäärä selostusvuonna ja koko toimiaikana sekä selostus jäljellä olevista tehtävistä ja tieto arvioidusta lopettamisajasta. Kaupunginhallitus oli ollut sitä mieltä, ettei mainitun hallinnon alan ottamiseen kaupunginvaltuuston erityisvalvontaan ollut perusteltua aihetta. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä lausutun riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (28. 1. 70 §).

Toimikunnan asettaminen selvittämään kaupungin niitä maksuja, jotka on sidottu muiden kaupunkien kanssa tehtyihin keskinäisiin sopimuksiin. Vt Hakulisen ym. mainittua asiaa koskeva aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (3. 6. 449 §).

2. Rahatointa koskevat asiat

Obligaatiolainan ottaminen. Kaupunginvaltuusto päätti ottaa 1 000 mmk:n obligaatiolainan sillä ehdolla, että lainan kuoletusaika on 20 vuotta, että lainasta